

Til Løbe-Nr. 96 (Manufakturvarer).

59.

Haandværkets og Industriens

Toldudvalg 1906.

Herre-Konfektions-Industrien.

Foreningen af københavnske Fabrikanter af Herreklæder, som repræsenterer 20 af Industriens største Fabrikanter, tillader sig herved i Anledning af de Nedsættelser i Toldafgiften for færdige Herreklæder, som det af Regeringen i Rigsdagen fremlagte Forslag til en ny Toldlov tilraader, at fremføre følgende Redegørelse for Virkningerne af dette Forslags Gennemførelse, som efter vor Formening vil give Anledning til denne betydelige Industris Tilbagegang, eventuelt successive Ophør her i Landet.

Da Toldloven i 1863 vedtoges, var denne Industri uden Betydning; først i Slutningen af Halvfjerdserne tog den Fart saavel her som i Udlandet, og herhjemme naaede den til en mere fuldkommen Udvikling i Slutningen af Firserne. Siden da er Industrien vokset betydeligt saavel i Udlandet som her, og den er sikkert herhjemme en af Landets betydeligste Industrier, som i København beskæftiger ca. 4,000 Arbejdere og i den øvrige Del af Landet ca. 6,000, i alt ca. 10,000 Arbejdere.

Men da Industrien slet ikke nyder nogen Beskyttelse ved den nugældende Toldtarif, som tværtimod kun beskytter Indførselen af tysk Fabrikat, ja endda indirekte sætter en Præmie for al Indførsel af tysk Konfektion, hvilket vi i nærværende Redegørelse skulle føre Bevis for, er det jo forstaaeligt, at det for os danske Fabrikanter ikke har været muligt at tilkæmpe os hele Industrien; vi have med Skam Aar for Aar været Vidne til, at flere Hundredtusind Pund „færdigsyede Herreklæder“ i stadig stigende Skala indførtes her til Landet fra Tyskland, repræsenterende en Omsætning paa flere Millioner Kroner.

Naar dette er et Faktum, — og det ligeledes er et Faktum, at der samtidig klages over kronisk Arbejdsløshed her i Landet, som har givet Anledning til, at Rigsdagen forbereder en Lov til Beskyttelse af de arbejdsløse —, saa skulde man synes, at det var langt nemmere ved tilstrækkelig Toldbeskyttelse at lukke for Tilførsel fra Tyskland af de Fabrikater, som Landets egne Industrier i saa Tilfælde med Glans kunde bestride. Landets Arbejdere fik da mere Arbejde, Arbejdsløsheden aftog, og Staten slap for den nysnævnte Understøttelse. De flere Hundrede Tusind Pund Konfektion, der indføres hertil aarlig fra Tyskland, repræsenterer en Værdi af flere Mill. Kr., hvoraf Arbejdslønnen efter statistisk Opgørelse vilde andrage ca. 20 pCt. Af de ca. 640,000 Pd., der i Fjor indførtes, andrage sikkert de 500,000 Pd. færdige Herreklæder, og 20 pCt. af Værdien af disse 500,000 Pd. vilde da andrage mellem 800,000 og 1 Mill. Kr., som altsaa repræsenterer den Arbejdsløn, som gik vore Arbejderses Næser forbi.

Hvad man nu kan mene om Beskyttelse og om Frihandel, saa maa man dog forudsætte, at Forkæmperne for begge Principper ville være enige om, at en Toldbeskatningsform, som giver den udenlandske Konkurrence Fordele paa den danske Industris Bekostning, er uforsvarlig og meningsløs. Ikke desto mindre har den nu gældende Toldtarif i de 43 Aar, den har eksisteret, forurettet den danske Industri af Herreklæder paa denne Maade, og dette Forhold søger den nu foreslaaede Toldlov at forværre ved yderligere at nedsætte Beskyttelsen.

Toldloven af 1863 begik nemlig den Fejl at mene, at 50 pCt., respektive 100 pCt., paa Grundstoffets Toldsats maatte være Beskyttelse nok for den Industri, der omformede disse Grundstoffer til Klæder. Man havde tilsyneladende overset, at det Grundstof, den danske Fabrikant indførte, tabte ca. 25 pCt. i Vægt ved at blive skaaret op til Klæder. Naar der altsaa til en Klædning indførtes 4 Pd. Materialer, svandt disse under Tilskæringen ind til 3 Pd., og den tyske Konkurrent, som indførte færdige Klæder, indførte altsaa ikke 4 Pd. Grundstof til Grundstoffets Told + respektive 50 og 100 pCt., — men kun 3 Pd.; dette Svind glemte man i 1863 at tage Hensyn til, da man fastsatte Tolden for „færdig Konfektion“. Men ikke nok hermed, nej,